

BALTIJOS BYLA EUROPOS PARLAMENTE

Lietuvos Diplomatinės Tarnybos narys Dr. A. Gerutis (balandžio 27 d. turėjo Bonnoje ilgą pasikalbėjimą su vokiečių atsargos brigados generolu Wolfgang Schall, Europos Parlamento nariu, o gegužės 11 d. aplankė Strasburge Europos Parlamento narį Dr. Otto von Habsburgą, austrų-vengrų karališkosios giminės seniorą.

Mūsų tautietis turėjo su von Habsburgu du pasikalbėjimus (prieš piet ir popiet), užtrukusius daugiau kaip dvi valandas. Minėti susitikimai ir pasikalbėjimai lietuviški svarbų Baltijos valstybių reikalą:

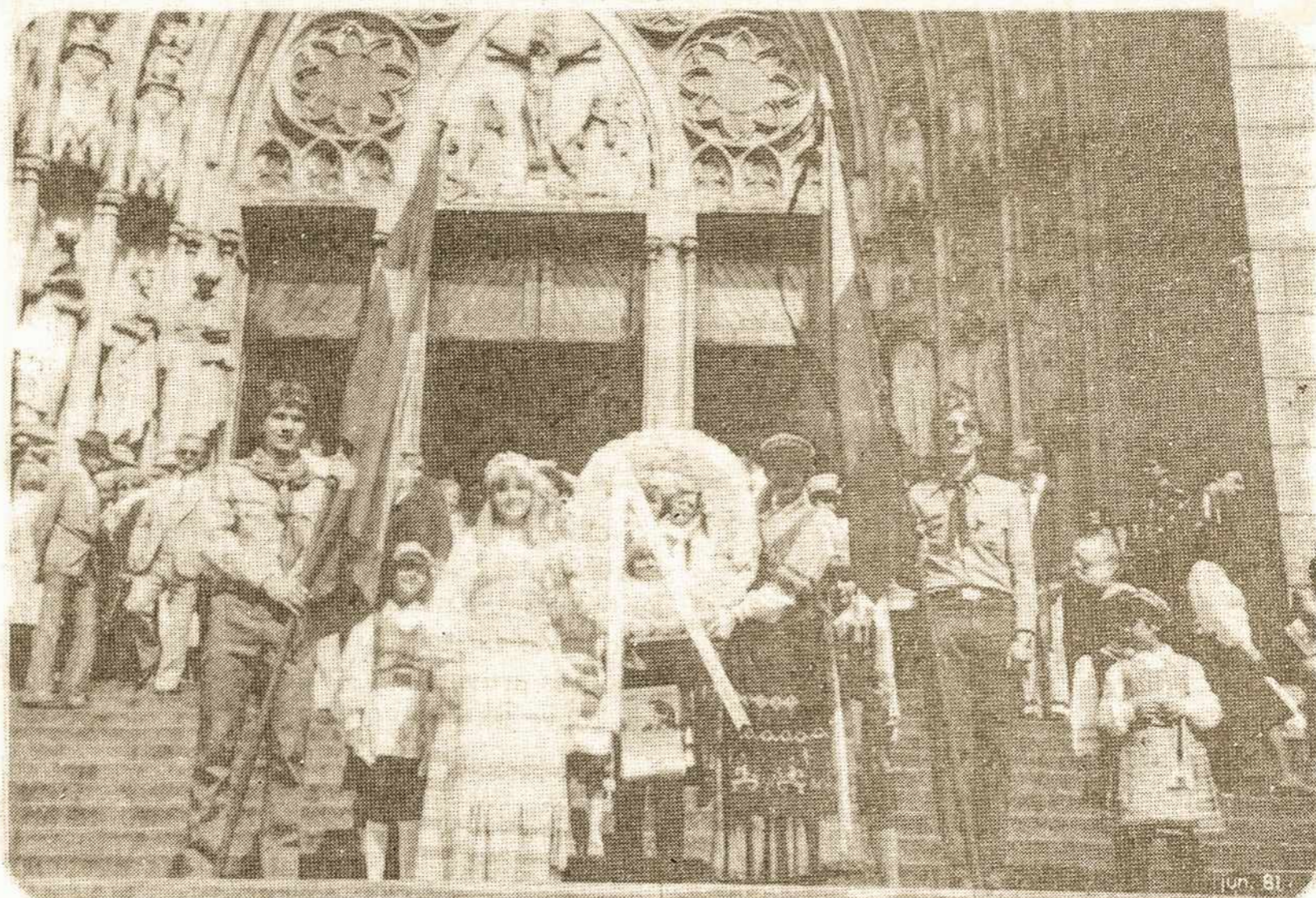
Dar 1981 m. sausio 9 d. Europos Parlamento šeši britų konservatorių partijos nariai įteikė parlamentui pasiūlymą dėl padėties Lietuvoje, Estijoje ir Latvijoje. Pasiūlymas remiasi 45 baltų pareiškimu, padarytu 1979 m. rugpiučio 23 d. Maskvoje. Tame pareiškime autoriai reikalavo, kad Jungtinių Tautų Organizacija (UNO) pripažintų Baltijos valstybių teisę į laisvą apsisprendimą bei nepriklausomybę ir pareikalautų tautos atsiklausimo. Toliau britų pasiūlyme kreipiamas dėmesys į Helsinkio susitarimus, pagal kuriuos garantuotas laisvas tautų apsisprendimas bei laisvė pačioms tautoms nevaržomai pasisakyti dėl savo politinės ateities bei režimo. Britų pasiūlyme nurodoma, kad buvusios laisvos, neutralios Baltijos Valstybės 1940 metais okupuotos Sovietų Sąjungos, pasirėmus Molotovo - Ribbentropo susitarimu, ir toji okupacija dar šiandien tebetrunka.

Britų parlamentaram reikalauja, kad Europos Bendruomenės užsienių reikalų ministras susitartų dėl teigiamo nusistatymo minėtų baltų reikalavimų atžvilgiu ir kad Madrido konferencija nuodugniai užsilytų sunkiu minėtų tautų likimu.

Pagaliau pasiūlyme reiškiamas viltis, kad užsienių reikalų ministrų konferencija darys viską, kas įmanoma, kad minėtų tautų morai dėl jų valdžios formos būtų įgyvendinti.

Europos Parlamentas jau 1981 m. sausio 12 d. perdavė britų parlamentaram pasiūlymą politinei komisijai. Tų pat metų rugpjūčio 23-25 d. posėdžiuose komisija nutarė paruošti pranešimą (raportą) ir spalio 27-28 d. posėdžiuose paskyrė Dr. Otto von Habsburgą pranešėju. 1982 m. vasario 24-26 d. komisija svarstė pranešėjo paruoštą dokumentaciją ir balandžio 28-30 d. posėdžiuose priėmė pranešėjo (raportieriaus) nutarimo pasiūlymą. Jame, tarp kita, siūloma Baltijos valstybių klausimą perduoti UNO dekolonizacijos komisijai ir pranešti apie rezoliuciją Europos Bendruomenių vyriausybėms bei užsienių reikalų ministrams.

Pranešėjas von Habsburg paruošė išsamią rezoliucijos motyvaciją. Joje išvedama, kad Sovietų Sąjunga yra paskutinė kolonialinė valstybė. Taip pat Baltijos valstybėse — Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje, kurias Sovietų Sąjunga užėmė, pasi-

S. Paulo katedra: pasibaigus Mišioms už Lietuvą formuojasi eiseną link Padre Anchieta paminklo. 1981 m. birželio 14 d.

remusi Stalino - Hitlerio paktu, — įvestas kolonialinis režimas. Sovietų Sąjunga jas užpuolė, pasinaudodama hitleriniais laimėjimais Prancūzijoje. Bet didžioji Europos valstybių dalis, taip pat Jungtinės Amerikos Valstybės, Australija bei Kanada tebepripažįsta Baltijos respublikų valstybingumą.

Toliau motyvacijoje sakoma: „Istoriškai tos trys baltų tautos priklauso vakarų kultūrai. Jų raštas yra lotyniškas, o ne kirilica; jų tikyba yra vakarietiška, — evangeliška Estijoje ir Latvijoje; katalikiška Lietuvoje; jų kalbos nėra slaviškos“.

Pranešėjas savo motyvacijoje sako, kad nuo pat okupacijos pradžios Maskva sistemingai stengiasi nutautinti baltų tautas ir išnaudoti gamtos turtus Rusijos naudai. Toliau skaičiais įrodoma, kaip svetimtautiškų, ypač rusų, įkurdinimu siekiama praskiesti baltų tautų substanciją: Planingai išstumiamos pačių baltų kalbos ir jų vietoje brukama rusų kalba. Ekonominėje srityje vykdomas vietinių gamtos turtų grobuoniškas išnaudojimas. Kaip pavyzdį nurodoma, Estijos skalūno eksploatacija, pavertus jos kraštą mėnulinių gamtovaizdžiu.

Toliau sakoma: „Sovietų Sąjungos politika neigiamai atsiliepė žmonėms. Plačiai paplitusi neviltinga privedė prie ryškaus gimstamumo mažėjimo ir prie alkoholizmo, kuris Baltijos valstybėse priėmė katastrofinę apimtį ir prisideda prie gyventojų nuosmūkiui“.

Referentas prieina išvadą, kad galima pagrįstai kalbėti apie planingą šaltą genocidą. Visa tai yra griežtai priešinga tiek Helsinkio susitarimams, tiek UNO Chartai, „jau nekalbant apie apsisprendimo teisės paneigimą baltams“.

Autorius savo motyvacijoje išsamiai dėsto tikybos persekiojimą Baltijos valstybėse, ypač sustodamas ties katalikiškąja Lietuva. Jis pamėni nuo 1972 m. leidžia-

mą „Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kroniką“ ir prieina išvadą, kad visi faktai rodo, kaip „po 40 metų svetimos okupacijos tautinis ir religinis pasipriešinimas lieka stiprus“.

Motyvacijos pabaigoje išvedama: „Baltijos valstybės priklauso Europai. Jos buvo praeityje, ypač tarp abiejų pasaulinių karų, demokratinės tautų bendruomenės dalis ir Tautų Sąjungos nariai. Todėl Europa negali kalbėti apie žmogaus teises, jeigu ji nesirūpintų šių europiečių likimu. Jeigu jos būtų užmirštos, galima būtų pagrįstai daryti veidmainiavimo priekaištą, nes būtų tylima tikrai atveju, kai priešpauką vykdo didelė valstybė, tuo tarpu kai mažesniųjų valstybių atžvilgiu garsiai šaukiama“.

Pranešėjas savo motyvacijoje aiškina, kodėl jis siūlo visą reikalą pavesti UNO dekolonizacijos komisijai. Jis mano, kad tuo visai būtų būsimanti duota „pozityvinė linkmė“. Tuo pagrindu jis siūlo Europos Bendruomenės ministrams apsvarstyti klausimą, kad reikalas būtų perduotas UNO dekolonizacijos komisijai. „Dekolonizacija yra nedaloma. Kas galioja Afrikai ir Azijai, turėtų galuoti ir Europai“, baigia raportierius.

Taip šiuo metu atrodo britų atstovų Europos Parlamente pradėtoji byla dėl Baltijos valstybių okupacijos ir pranešėjo Dr. Otto von Habsburgo pasiūlymas dėl bylos perdavimo UNO dekolonizacijos komisijai.

Visais klausimais, susijusiais su minėta byla, Lietuvos, Latvijos ir Estijos diplomatiniai atstovai A. Gerutis, A. Šilde ir E. Reisenberg, kalbėjosi pradžioje Bonnoje su Europos Parlamento ir tos institucijos politinės komisijos nariu, atsargos brigados generolu W. Schall, o kaip bendras baltų įgaliotinis mūsų tautietis išsamiai visą reikalą Strasburge aptarė su politinės komisijos pranešėju Dr. Otto von

(nukelta į 4-tą psl.)

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
 São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000
 Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
 Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
 Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 1500,00 Atskiro numerio kaina Cr\$. 30,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 25 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 32 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 40 Dol. Į tolimus kraštus 50 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 4.000,00 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 3.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$ 150,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "Francesco Gavénas" vardu.

Iš Aušros Nr. 28

LIETUVIAI IR RUSAI

Per visą savo istoriją lietuvių tauta daugiausiai kontaktų turėjo su slavų tautomis. Didžiausios įtakos mūsų tautos kultūrai, papročiams, mūsų kalbai turėjo lenkai, bet pačius ilgiausius kontaktus, pradėdant dar nuo priešistorinių laikų iki šių dienų, lietuviai palaikė su rusais.

Kontaktai su rusais buvo labai nevienodi. Kijevo Rusijos metu lietuvių gentys, dar nesudarę valstybės, mokėdavo duoklę rusų kunigaikščiams. Susikūrus Lietuvos valstybei, o rusų kunigaikštystėms patekus į totorių vergiją, Lietuva, ieškodama atsparos prieš kryžiuočių veržimąsi į rytus, pradėjo prisijunginėti rusų, baltarusių ir ukrainiečių žemes. Palyginti greitai Lietuva sugebėjo savo sienas išplėsti toli į rytus ir peitryčius ir pasiekti net Juodąją jūrą.

Savotiškas buvo lietuvių jungas. Lietuvos didieji kunigaikščiai rusų žemėse pastatydavo savo vietininkus, kurie, perėję į pravoslavų tikėjimą, patys greitai surusėdavo. Karo atveju iš rusų kunigaikštysčių būdavo imama duoklė ir kariai. Daugiau lietuviai į rusų gyvenimą nesikišdavo. Jeigu rusų tautosakoje yra nemažai dainų, pasakų, padavimų apie totorių žiaurumus, tai apie lietuvių vergiją – beveik negirdėti.

Kultūra Europoje plito iš vakarų į rytus, o ne atvirkščiai, kaip bando teigti kai kurie tarybiniai istorikai. Lietuva buvo kultūros plitimo tarpinė grandis tarp Vakarų Europos ir Rusijos. Kaip pavyzdį galime nurodyti knygų spausdinimą. Pirmoji knyga išleista dabartinėje TSRS teritorijoje buvo "Mažoji kelionių knygelė", baltarusių švietėjo Skorinos išleista rusų kalba 1522 metais Vilniuje. Vilniaus universitetas (1579) įsikūrė 146 metais anksčiau, negu Maskvos aukštoji mokykla (1725). To nevertėtų užmiršti kai kuriems rusams, mėgstantiems kartoti: "Mes jums atnešėm kultūrą."

Susilpnėjus Aukso Ordai ir Lietuvai, susikūrusi Maskvos kunigaikštystė ėmė plėsti savo valdas, kol galų gale visa Lietuva pateko į Rusijos valdžią.

Nelengva buvo carų valdžia Lietuvai. Buve skurdžiai dar labiau skurdo, tamsuoliai tapo dar tamsesni. Kraštas beveik Europos centre buvo paverstas toluma, vos ne Dievo užmiršta imperijos provincija, į kurią caro pareigūnai atvykdavo tik kuo nors prasikalte.

Ypatinga to meto rusų valdžios kaltė – sąmoningas trukdymas lietuviams šviestis, kultūrėti. Po 1831 m. sukilimo buvo uždaryta viintelė Lietuvos aukštoji mokykla – Vilniaus universitetas. Be to rusų pareigūnams pasirodė maža: jie nutarė šią "besibaigiančią išnykti tautelę" galutinai sulieti su "matuška Rosija". Tuo metu Europoje ir visame pasaulyje smarkiai plito kultūra, švietimas, mokslai, pažanga, o mūsų krašte buvo uždraustas spausdintas lietuviškas žodis. Dėl šio rusų valdžios žingsnio lietuviai tapo viena iš labiausiai atsilikusių Europos tautų. Ir tik dėl ryžtingų mūsų šviesuolių, organizavusių knygų spausdinimą Rytu Prusijoje, pastangų "pilkųjų didvyrių" – knygnešių ryžtas bei pasiaukojimas neleido vėl nusiristi į viduramžius. Juoda dėmė lietuvių-rusų santykių istorijoje – 40 spaudos draudimo metų, kurių pasekmes mes jaučiam dar iki šiolei.

Tiesa, ne viskas mūsų santykiuose buvo vien negatyvu.

Negausūs Lietuvos šviesuoliai mokėsi rusiškose mokyklose. Šiems didelės įtakos turėjo rusų humanistinė švietėjiška veikla. Tuo metu Rusijos inteligentija veikė didžiojo idealisto Turgenevo, žmogiškos minties milžino L. Tolstojaus, žmogaus sąžinės žinovų Dostojevskio ir Čechovo, labiau už viską mylėjusių žmogų su jo dorybėmis ir trūkumais, įtaka. Kartu kartos gyveno šių dvasios milžinų idėjomis, jų siekais, troškimais. Tai buvo šviesiausi, pakiliausi Rusijos istorijos puslapiai, nes tuo metu daugiausia būdavo pasiaukojimo, pasišventimo, siekimo pakilti virš pilkos kasdienybės.

Ši įtaka negalėjo neveikti ir besimokančio Lietuvos jaunimo. Beveik visi mūsų šviesuoliai, vėliau stoję į Lietuvos laisvės kūrimo kelią, pirmąsias aukštųjų idealų ir didingų siekių pamokas gavo iš savo pavergėjų – rusų.

Išidėmėtina lietuviškoji gimnazija Petrograde, pradėjusi veikti po spaudos draudimo panaikinimo. Ypač Voronežo lietuvių gimnazija

I pasaulinio karo metu, kurios auklėtiniai – dauguma jų, kurie vėliau stojo prie Lietuvos valstybės vairo, daug mokslo vyrų.

Šie, deja, tokie negausūs istorijos puslapiai yra patys šviesiausi lietuvių-rusų santykiuose.

Spalio revoliucija Rusiją pasuko į kitą kelią. Tas kelias – dangstantis darbo žmonių išlaisvinimo, jų šviesesnio rytojaus lozungais ipėsti Rusijos įtaką ir jos teritoriją kitų šalių sąskaita. Kremliaus vadovai savo apetitais toli pralenkė net pačius agresyviausius carus.

Carizmo jau nebeapkaltsi, bet Tarybų Sąjungai, atnešusiai tiek blogo lietuvių tautai, kiek carizmas nesugebėjo padaryti per kelis šimtmečius, mes turime teisę pateikti kaltinimus.

Rusų advokatai gali pasakyti: Tarybų Sąjunga – daugiatautė šalis, todėl visa, ką įvykdė sovietų valdžia – ne vien rusų darbas. Dalis tiesos čia yra: Stalinas ir Berija buvo gruzinai, Dzeržinskis – lenkas, Kaganovičius – žydas. Pirmieji ir patys aktyviausi čekistai buvo latviai. Net ir lietuvis Juozas Opanskis užėmė vieną iš vadovaujančių GPU postą. Tad gal kalte reikia dalintis?

Ne. Reikia žiūrėti ne kas vykdo, o kas dirguoja ir kas laimi. Aišku, sovietų valdžia daugiausiai pasitarnavo ne gruzinams, nors gruzinai ilgą laiką buvo prie valdžios vairo, ne baltarusiams, kurie jau baigia surusėti, nors baltarusis Gromyka jau daug metų vadovauja šalies užsienio politikai. Laimi ne Brežnevo Ukraina, viena iš turtingiausių respublikų, kurios maždaug kas antras pilietis, nesvarbu, ar jis rusas, ar ukrainietis, kalba tik rusiškai ir t. t.

Juk naciai irgi ne vieni vykdė nusikaltimus. Jiems padėjo ir kitos tautos. Bet pasmerktas buvo būtent vokiškasis fašizmas, vokiškasis nacizmas. Svarbu ne kas šoka, o kas užsako muziką.

Mes kaltiname Tarybų Sąjungą, o jos vardu ir rusų tautą, kad jos pulkai tuoj po Spalio revoliucijos vėl išiveržė į neseniai susikūrusią laisvą, nepriklausomą Lietuvą, valstybę silpną tiek ekonomiškai, tiek politiškai, valstybę, kuri visiškai negrėsė Tarybų šaliai. Tik mūsų šauniųjų savanorių narsa ir pasiaukojimas padėjo bolševikų gaujas nublokšti už Dauguvos.

Mes kaltiname rusus, kad pasibaigus karo veiksams ir tarp abiejų šalių pasirašius taikos sutartį, garantuojančią Lietuvos suverenumą ir užtikrinančią nesikišimą į viena kitos gyvenimą, rusai pastoviai kišosi į mūsų reikalus. Priglaudę po savo sparneliu Lietuvos komunistus, juos apmokydavo tarybinių šnipų mokykloje – Vakarų tautinių mažumų institute, kur kandidatai į Lietuvos kvislingus išklaudydavo visa ardomosios veiklos ir Lietuvos suverenumui priešiškos agitacijos kursą ir slapta perėję sieną, drumsdavo mūsų gyvenimą, sėdavo nepasitikėjimą, netikrumą ateitimi.

Lietuva tuo metu dar buvo labai silpna. Jai reikėjo visos tautos paramos ir pasiaukojimo. O rusų inspiruoti gaivalai griovė jos pamatus, sėjo nesantaiką. Kur galėjo tai atvesti – vienas Kremlius nežino. Tik ryžtingas Antano Smetanos žygis nuverčiant pasyvią Griniaus vyriausybę, šiek tiek sustabdė tą juodąjį darbą. (b. d.)

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
 Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R. Cap. Pacheco Chaves 1206 fone: 273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

AUKŠTYN ŠIRDIS!

Kun. Pr. Gavėnas

**MINTYS
SEKMADIENIO
SUSIKAUPIMUI**

TRYS VIENYBĖJE

Praėjus Velykų laikotarpiui, Bažnyčia apsistoja tai prie vienos, tai kitos tikėjimo paslapties, stengdamasi joje pasigilinti.

Šiandien prieš akis Švenčiausioji Trejybė — didžiausia, giliausia mūsų tikėjimo paslaptis. Tokia gili, kad daugeliui net atrodo tik kaip koks žaidimas žodžiais. O yra mūsų "šeimos" paslaptis, taigi verta gilesnio mūsų susimąstymo.

I. Didžioji paslaptis

Dievas yra vienas, bet ne vienišas, "atsiskyrėlis"; Dievas yra "šeima": Tėvas, Sūnus, Šventoji Dvasia.

Bažnyčia, amžiais žvelgusi į šią paslaptį, štai kaip ją išsako šventės prefacijoj:

"Viešpatie, Tėve šventasis, Tu su vienu metu Sūnumi ir Šventąja Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats; nors nėra tai asmens vienumas, bet trijų asmenų prigimties bendrumas... Taigi, išpažindami tikrą ir amžiną dievystę, mes garbiname ir prigimties vienumą, ir asmenų skirtingumą, ir lygų jų garbingumą".

Trumpiau ir aiškiau nebūtų galima išsakyti paslapties esmę.

Ir toliau, tęsiant prefacijos mintį, išgilinimosi į paslaptį, išplaukia gilus tikėjimo išpažinimas: "Ka, Tavo apreiškimu tikėdami, mes žinome apie Tavo didybę, lygiai tą patį pripažįstame ir Sūnui ir Šventajai Dvasiai".

Mūsų teologinis žinojimas virsta malda, kreipimusi į Dievą, susitikimu su Juo. Tai juk vienintelis tinkamas būdas žmogui priėti prie Dievo paslapties gelmių.

● Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

Dra. HELGA HERING

MĒDICA — GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 — B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

II. Meilės realybė

Švč. Trejybė — tai meilės realybė.

Amžių bėgyje žmogaus protas stengėsi galimai daugiau sužinoti apie paslaptį Vieno Dievo Trijuose Asmenyse. Todėl vis gvildeno "asmens" sąvoką, mąstė apie Dievą — išmintį ir meilę, stengėsi suvokti kaip Dievo asmeny Žodis paeina pagal protą-mintį, o Dvasia pagal meilę, ir kokioj prasmėj Žodis vadinamas Sūnumi, kodėl meilės proceso terminą vadiname Šv. Dvasia, kodėl vienam Dieve atskiriami trys Asmenys.

Tai ne bergždžios proto pastangos, kaip kada kai kam gali atrodyti. Tai pastangos pagauti nors spindulėlį tos apreiškto dieviškos šviesos ir jį perleisti per mūsų proto prizmę kaip dvasios maistą ir jos praturtinimą.

Juk tai mūsų "šeimos" paslaptis. Ir ji veda į meilingą susitikimą su tuo Dievu, kurio "niekas nematė, bet kurį viengimis Dievo Sūnus mums apreiškė": (Jo 1,18). Nes tai Dievas, "kuris gyvena neprieinamoj šviesoje, kurio niekas iš žmonių nematė ir negali matyti" (1 Tim 6,16), yra tas pats, kuris "taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo vienatinį Sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki... turėtų amžinąjį gyvenimą" (Jo 3,16).

Tai Dievas, kuris, nežiūrint savo tautos neištikimybės, prisistato kaip "Dievas gailestingas ir paslaugus, lėtas pykčiui, o turtingas malonės ir ištikimybės" (Iš 34, 4-6).

Tai Dievas, kuris "nesiuntė Sūnaus pasaulio nuteisti, o kad pasaulis išsigelbėtų per jį" (Jo 3,17).

Tai "meilės ir ramybės Dievas" (2 Kor 13,11).

III. Švč. Trejybė manyje

Švč. Trejybė yra "Dievas su mumis".

Tai vienas triasmenis Dievas, kuris mane sutvėrė, mane atpirko, mane pašvenčia. Tas pats triasmenis Dievas mane jungia su savim per sakramentus.

Kai esu Dievo malonėj, vienas triasmenis Dievas gyvena manyje.

Ir ne tik manyje kaip individe, o ir grupėj bei tautoj. Aišku, su tam tikrais reikalavimais. "Broliai, būkite vieningi, taikiai gyvenkite, ir meilės Dievas bus su jumis" (2 Kor 13,11).

"Viešpats težygiuoja su mumis... Taip, esam kietagalviai ir kietasprandžiai, bet Tu atleisk mūsų nusikaltimus — ir padaryk iš mūsų savo tautą" (Iš 34,9).

Taigi, švęsti Švč. Trejybės šventę reiškia ne tiek galvoti apie Švč. Trejybę, kiek stengtis Švenčiausioj Trejybėj gyventi.

Gal šiandien geriau suprasiu linkėjimus, kuriuos Bažnyčia perduoda tikintiesiems, susirinkusiems švęsti Kristaus aukos:

"Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė, Dievo Tėvo meilė ir Šv. Dvasios bendrytė tebūnie su jumis." (2 Kor 13,13).

ALKOHOLISMO PASEKMES

LTSR Centrinės statistikos valdybos viršininkas Lengvenis savo 1979 m. išleistoj brožiūroje su grifu „Tik tarnybiniam naudojimui“ rašė, kad nuo 1950 m. iki 1979 m. gūmimas protiniu požiūriu nepilnaverčių vaikų Lietuvoje padidėjo dvylika kartų. Be to, LTSR švietimo ministerija pateikia duomenis, kad per tą laiką debilams — mažapročiams skirtų pagalbinių mokyklų skaičius išaugo nuo 5 iki 50-ties. Atrodo jog šis siaubą keliantis rezultatas buvo pasiektas dėl gyventojų nukultūrėjimo ir negirdėtai išplitusio alkoholizmo. Vadinasi, Lietuvos priaugančios kartos sveikatos būklė yra ne tik nepatenkinama, bet ir tragiška. Dar daugiau, padėties gerėjimo perspektyvos neaiškios.

(Aušra Nr. 24)

TRADUTOR PÚBLICO JURAMENTADO

Prof. Waldomiro Constantino Hawrysz

LICENCIADO PELA FACULDADE DE FILOSOFIA, CIÊNCIAS E LETRAS DA UNIVERSIDADE DE SÃO PAULO — PORTUGUÊS — LATIM — GREGO

TRADUÇÕES: Públicas, Comerciais, Científicas e Técnicas. Latim, Polonês, Russo, Ucrainiano, Iugoslavo, Tcheco, Bulgaro, Lituano, Italiano, Espanhol, Francês, Inglês e Alemão.

OFÍCIO: Pça. Patriarca, 78 — 4º andar — Sala 43 — Fone: 35-1779

Residência: Rua das Tordesilhas, 194 — Alto da Lapa — São Paulo

40 METŲ KUNIGYSTĖS IR DARBO PIETŲ AŠIGALYJE

Šiais metais kun. Mečislovas Puscčius, salezietis, mini 40 metų kunigystės ir darbo Pietų Amerikos iškyšulyje – Mageliane – Punta Arenas mieste, Čilės valstybėje. Ta proga jis pasidalino trumpa savo gyvenimo apybraiža, kurią čia ir pateikiame ne vien susipažinti, bet kartu ir pasigėrėti juo, kad tarpe svetimųjų neužmiršo savo gimtosios kalbos, ją net puoselėjo, kaip jis pats savo laiške rašo savo vienminčiui K. A. S-kui.

Štai trumpais bruožais mano gyvenimas.

Gimiau Šiauliuose 1909 m. birželio 25 d. Mano tėvas Antanas buvo žemaitis iš Mekų kaimo, o mano motina Elena Murzaitė iš Radviliškio apylinkės. Augau ir savo jaunystę leidau keturių seserų ir vieno brolio šeimoje. Pirmojo pasaulinio karo audra mus nubloškė į Rusijos gilumą, kur teko patirti visas karo, bolševikų revoliucijos ir bado pasekas. Į Lietuvą grįžome tik 1922 metais. Čia radome apgriautus savo namus, kuriuos atsiremontavome, padedant giminaičiams. Aš tuomet buvau 13 metų žaliukas be rašto, be geresnio lietuvių kalbos pažinimo, nes Rusijoje nebuvo įmanoma lankyti mokyklos. Turėjau gerokai pasitempti geriau išmokti savo kalbą ir, paskubomis privačiai pasiruošus, stoti į pirmąją gimnazijos klasę. Gimnaziją baigiau 1930 m.

Esu dėkingas Aukščiausiam, kad tuo metu pažinau gerą draugą – J. Jokubėną, kurio įtaigotas ir a.a. kun. J. Bružiko pamokslų paveiktas, atradau Kristų, kurio malonė mane vedė siekti aukštesnių idealų. Mano jaunystės atsinaujinimas Kristuje, ateitininkų organizacija, laisvosios tėvynės Lietuvos visoje srityse spartus kilimas, giliai jaučiamas pavasario gamtos atgimimas žavėjo mano jaunatvišką širdį ir uždegė aukštesnių idealų ryžtingumu. Gimnazijoje besimokydamas turėjau progą pamilti Lietuvą, jos žmones, jos pakelėse stūkšančius kryžius bei rūpintojėlius, kaimo idiliją, gimtosios šalies klonius, upes ir ežerus. Vis dėkojau Dievui, kad išnėšiau sveiką kailį iš karo ir iš bolševikų revoliucijos audrų ir turėjau progos pamilti Lietuvą ir jos praeities kovas už laisvę. Apgailestavau, jos, vos baigus gimnaziją, turėjau užtraukti liūdną (bent laikinai) dainą: Sudie Lietuva,

Misijonierius kun. M. Puscčius

man linksma buvo gyventi tavo j šalėlėj...

1930 metais išvykau Italijon pas saleziečius, kurie lietuviams kandidatams turėjo atskirą įstaigą Perosa-Arg. prie Torino miesto. Mano draugas J. Jokubonas nepasiliko pas saleziečius, bet, grįžęs į Lietuvą, stojo į seminariją ir šandien yra Šiauliuose Šv. Jurgio parapijos klebonu. O kadangi mano pradžios gyvenimo keliai buvo susiję su sunkiomis aplinkybėmis bei vargais, aš pasiryžau stoti į Don Bosko įkurtą saleziečių vienuoliją ir pasišvesti neturtingojo ir apleistojo jaunimo auklėjimui ir, tam pasiruošus, grįžti į Lietuvą, Italijoje, atlikęs savo aspirantatą bei novicijatą, tolimesnėms studijoms buvau pasiūstas į Romą, kur, įsigijęs filosofijos licencijatą, turėjau laimės aplankyti Lietuvą, savuosius tėvelius, seseris gimines ir pažįstamus. Ir tai buvo mano paskutinė viešnagė gimtojoj žemėje.

Iš Romos atsidūriau Kuboje mokytis saleziečių seminarijoje. Tačiau šiaurės krašto gyventojui tropinis klimatas netiko sveikatai, nors šiaip buvau pamėgęs to krašto įvairiaspalvius žmones, gamtą ir vaisius.

Iš Kubos keleriems metams dar buvau grįžęs teologinėms studijoms į Italiją, kur, įgijęs teologijos licencijatą ir įsišventinęs į kunigus, atsidūriau profesoriauti saleziečiams pavestoj seminarijoje Bolivijoje, Pietų Amerikoje. Tačiau

ir čia neprigijau, nes man širdyje vis knietėjo ne mokslo sritis, bet apleistas jaunimas. Ir vis ateidavo į galvą mintis, jog būčiau geriau padaręs studijuoti taip dabar madoje Šv. Raštą ir meilės teologiją, kaip šv. Jonas Bosko jau tais laikais apibūdino: apaštališkąją meilę ir salezietišką dvasingumą.

Taip šio šimtmečio ketvirtos dešimties pradžioje po 45 dienų ispanų laivu plaukimo aplink Cabo de Hornos – Pietų Amerikos iškišulį – pasiekiau Buenos Aires, Argentiną, o iš ten buvau paskirtas darbuotis saleziečių misijose Magelane, į Don Bosco mokyklą, kur eilę metų ėjau įvairias mokymo, parapijos darbo ir ligoninės kapeliono pareigas, ypač tarp jaunimo ir darbininkijos. Be to, ilgą laiką teko dirbti tikybos mokytoju mergaičių aukštesnėje mokykloje, įvairiuose jaunimo klubuose ir saleziečių oratorijose. Šandien mano buvę mokiniai jau yra sukūrę šeimas, augina prieauglį ir su pražilusiomis galvomis. O kiek per tą laiką lankytojų ligonių buvo nulydėta į kapus? ... Tokiu būdu jaučiuos atlikęs savo kunigiškąją misiją, nors ir svetimame krašte, ir niekas nekludė manajai pastoracinei veiklai.

BALTIJOS BYLA EUROPOS PARLAMENTE

Hamsburgu. Dr. Gerutis, be to, susitiko Strasburge su Europos Parlamento nariais W. Schall ir prof. W. Hahn.

Pakartotinių pasikalbėjimų metu paaiškėjo, kad Austrijos - Vengrijos karališkosios šeimos senioras von Habsburgas, savo laikų gyvendamas Jungtinėse Valstybėse, pažino Lietuvos ir Latvijos pasiuntinius P. Žadeikį ir A. Bilmanį. Jo motina, ekskaralienė Zita, būdama New Yorke, reguliariai lankiusi pamaldas lietuvių bažnyčioje. Šiuo metu buvusioji karalienė gyvena Šveicarijoje, kur gegužės 9 d. galėjo atšvęsti 90 metų amžiaus sukaktį. Pasikalbėjime su A. Geručiu buvęs Austrijos - Vengrijos sosto įpėdinis (jis savo bei šeimos vardu atsisakė visų teisių į sostą), tarp kita, išsitarė, kad mielai sutikęs būti pranešėju Baltijos valstybių šlyboje. Nors tų kraštų nėra lankęs, jis eąs susipažinęs su baltų tautomis, jų praeitimi, kultūra bei dabartine padėtimi. Dr. Gerutis galėjo su pasitenkinimu konstatuoti, kad kunigaikštis retškia baltų tautoms daug simpatijų.

Atsargos generolas W. Schall praeito karo metu kaip jaunas karininkas pakartotinai lankėsi Baltijos valstybėse ir pažino jų tautas. Jis taip pat turi didelių simpatijų Baltijos kraštams.

Dr. Wilhelm Hahn yra vienintelis Europos Parlamento narys, kilęs iš Baltijos kraštų, iš Estijos. Jis yra Heidelbergo universiteto profesorius ir ilgus metus išbuvo Baden - Wuerttembengo švietimo ministru.

Numatoma, kad Europos Parlamento pilnatis pasisakys dėl rezoliucijos Baltijos valstybių reikalu ateinantį rudenį, rugsėjo - spalio mėn.

EUROPOS LIETUVIS

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE MŪSŲ PRENUMERATĄ ?
2. AR NETURITE GIMINIŲ – DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L. ?

Gal manęs klausi, ką veikiu dabartiniu metu ir kokie lietuviški jausmai plazda mano, čia vienišo lietuvio, širdyje?

Šiandien jau esu atsipalaidavęs nuo daugelio eity pareigų ir turiu pakankamai laiko pailsėti ir fiziškai pasimankštinti dirbdamas darže ir dažnai pavaduodamas jaunesniuosius katekizacijoj ir pastoracijoj. Turiu laiko pasiskaityti gaunamus lietuviškus laikraščius, pasiklausyti čilėnų muzikos ir pan. Dar tebeinu ligoninės kapeliono pareigas. Dėkoju Dievo apvaizdai už mano gyvenimo vairo pakreipimą į Magelaną. Čilė yra mano antroji tėvynė, yra nuostabus kraštas savo gamta, o jos žmonės gan malonūs ir pažangūs. Magelanas — tai saleziečių misijonierių senas ir pamiltas kraštas. Čia visur pastebima ir matoma misijonierių statytos bažnyčios, koplyčios, mokyklos. Į Magelaną iš kitų kraštų atvyko didelis skaičius saleziečių misijonierių, tarp kurių, kartoju, tik aš vienas lietuvis. Čia sutikau daug broliškos meilės, nors niekuomet nesu priėmęs šios šalies pilietybės, likdamas pilnai ištikimas savajai tėvynei. Čia arti pietų ašigalio praleidau didelę savo gyvenimo dalį tarp vargšų, neturtingų ir esu patenkintas, nors gana dažnai ir nemažai prisėjo pakentėti dėl klimato atšiaurumo, dėl sveikatos sušlubavimo ir dėl ilgesio savo tėvynei, kurios tiek metų nemačiau ir kurios jau manau nebematysiu. Per visą tą laiką, kurį gyvenu Punta Arenas mieste, stengiuosi nuolat gaivinti savo širdyje lietuviškus jausmus, skaitydamas lietuvišką spaudą. Užtat jaučiuos nenudžiūvusi lietuviškojo kamieno atžalėlė ir manau mirti nė kiek nepamiršęs savos kalbos, nors ir neturėjau progos sekti jos pažangą ir išsivystymą. Iš gaunamų liet. laikraščių iš JAV ir iš Kanados galėjau sekti mūsų išeivijos pastangas už Lietuvos laisvės atstatymą, už lietuvių išlaikymą ir nenutautimą svetimųjų jūroje. Nors aš asmeniškai jaučiuosi neturįs nuopelnų tose srityse, tačiau, kiek galimybės man leido, stengiausi platinti Liet. Bažnyčios Kronikas čilėčių ir kitų tarpe. O tų kitų čia yra gana apščiai, nes Punta Arenas šiandien yra tapęs tarptautiniu miestu. Čia yra gan didelė jugoslavų kolonija, daug italų, vokiečių, šveicarų, prancūzų, ispanų kil-

mės žmonių ir čilėnų, atvykusių iš salyno, vadinamo Chiloe. Los chilotes — tai ispanų su indėnais susikryžjavusių karta, ispanų su kitų tautybių mišinys. Patys Magelano indėnai jau veik visiškai išnyko. Saleziečiai savo misijose bandė tą mirstančią rasę gelbėti, tačiau jiems tai nepavyko. Indėnai išmirė nuo plaučių ligų ir nuo alkoholinių gėrimų besilaiko vartojimo. Jų čia teliko tik mažas žiupsnelis.

Magelane jau ryškiai matoma šv. Jono Bosko sapnų išsipildymas: Patagonijos — Ugnies Žemės pažanga ir suklestėjimas. Tai pasiekti padėjo įvairių rasių bei kultūrų junginys. Kiekviena iš minėtų tautybių įnešė į krašto gyvenimą daug naujovių ir pagerinimo.

Punta Arenas miestas ir uostas su savo Zona Franca kyla ir plečiasi savo baltojo, geltonojo ir juodojo aukso dėka. Net pačiame Magelano kanale jau yra atrasta žibalo versmės. Su pasigėrėjimu visa tai stebiu ir esu patenkintas patekęs į šią tarptautinę aplinką, kur tebesipildo šv. Jono Bosko matymuose regėta ateitis ir kur galėjau atlikti man skirtąją misiją, nors ir ne savo jaunystėje svajotoje tėvynėje Lietuvoje.

Kun. Mečius Pusčius, SDB
Magelano misijonierius

N A U J A

**LIETUVIŠKŲ LIAUDIES DAINŲ
JUOSĖLĖ — KASETĖ JAUSMINGAI
[DAINUOTA EDMUNDO KUODŽIO IR JONO GIRIJOTO LIAUDIES INSTRUMENTAMS Palydinti.]**

Gaunama V. Zelinos ir Šv. Kazimiero parapijose.

Graži dovana kiekvienai progai.

EDMUNDAS KUODIS ir JONAS GIRIJOTAS

DAINUOJAM LIETUVA

Kur tas šaltinėlis
Zydi jievos
Kartą gegužinėj
Tėvynė Lietuva
Per laikėli jį
Gimtines dangus
Tūkstantis žingsnelių
Plaukia Nemunėlis
Mes medžioti ejom

Užstalės daina
Drangi drangelė
Stok ant akmenėlio
Prie sesutės vartų
Oi tu gegutėle
Saldi gardi
Oi gruzle gruzle
Pavasarių žemė gyva
Būdėk, Siaurės Zvaigžde

DĖMESIO!

NAUJŲ PRENUMERATŲ KONKUR- SAS — VAJUS

1. Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdyba skelbia lietuviškiems patriotiniams laikraščiams bei žurnalams naujų prenumeratų rinkimo konkursą — vajų Pietų Amerikoje. Konkurso mecenatu yra kun. dr. Juozas Prunskis, tam tikslui paskyręs 1.000 dol.

2. Konkursas prasideda 1982 m. gegužės 1 d. ir baigiasi rugsėjo 1 d.

3. Konkurse gali dalyvauti visi Pietų Amerikoje gyvenantys lietuviai.

4. Terminui pasibaigus, konkurso dalyvis gauna iš laikraščių ir žurnalų leidėjų liudijimą apie jo surinktas naujas prenumeratas. Šiuos liudijimus jis persiunčia savo krašto Lietuvių Bendruomenės arba jai atstovaujančios organizacijos valdybai ne vėliau spalio mėn. 1 d.

5. Kraštų valdybos visus gautus duomenis pasiunčia PLB Valdybai iki lapkričio mėn. 1 d. PLB Valdyba paskelbia konkurso laimėtojus ne vėliau gruodžio 1 d.

6. Konkurse yra skiriamos trys premijos: pirmoji premija — 350 dol., antroji — 250 dol. ir trečioji — 150 dol.

7. Laikraštis ar žurnalas, kuriam konkurso metu buvo surinkta daugiausiai naujų prenumeratų, gauna 250 dol.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės
Valdyba

GERIAUSIA DOVANA —
LIETUVISKA KNYGA.

PARDUODAMAS

vertingas sieninis
LIETUVOS ŽEMĖLAPIS
dydis: 80 x 60 cm

Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

MŪSŲ ŽINIOS

ŠVENTOS TREJYBĖS ŠVENTĖ APARECIDOJE

Rytų horizonte mažai žjiūrima per rūką kyla aukštyn raudona pašvaistė, aušta Birželio mėn 6 dienos rytas. Žmonės pradeda rinktis į Vila Zelinos aikštę, pasižadėję važiuoti į Aparecidą metinei šventkelionei pasimelsti už Lietuvos laisvę ir, bendrai už visų lietuvių mirusiųjų sielas ir gyviesiems geros sveikatos kad suteiktų Šventoji Motina ir Gerasis Dievas.

6 val 10 minučių pajudėjo iš Vila Zelinos du pusiau pilni autobusai į Moką, pakeliui sutartose vietose paimdami kitus keleivius.

Kelionė į Aparecidą pasisekė gerai, tiktai gamtos vaizdų negalima buvo matyti, nes galimas matomumas tiktai 200 – 300 metrų ir autobuso šoferis negalėjo išvystyti reikalingo greičio. Pakeliui pralenkėme du autobusus Casa Verdės maldininkų, nes jų autobuso padanga prakiuro. 9 val. 40 minučių mes jau buvome Aparecidoje, bet Casa Verdės maldininkų nesimatyti: jų kelionė užtruks ilgiau, kol pakeis autobuso rato padangą. Tad mes nutarėm nedalyvauti 10 val. mišiose ir nueiti į Zakristiją pasikalbėti su kunigais, kaip nutarta taip ir padaryta.

Lietuviams maldininkams buvo leista organizuotai dalyvauti 11,30 minučių Šv. Mišiose. kartu su Legião de Maria maldininkais. 11,10 minučių lietuviai nešdami Brazilijos ir Lietuvos vėliavas įeina organizuotai į naująją Baziliką. Mišių tvarkytojas dažnai kartoje, kad šiose Mišiose dalyvaus lietuviai iš São Paulo, kad mūsų tėvynė Lietuva yra komunistų okupuota ir neleidžia mums laisvai melstis ir t.t. Dar neprasidėjus Mišioms išėina iš zakristijos kunigų vilkstinė link Altoriaus, o paskui juos vyskupas. Aš suskaičiau 30 kunigų, 5 seminarijos auklėtinius ir vyskupą. Šventas Mišias atnašavo Bispo Resignatário de Assis, Dom José Lázaro. Šventų Mišių metu giedojo patys maldininkai pritariant vargonams. Šiose mišiose dalyvavo mal-

dininkų iš visos Brazilijos; buvo matyti plakatai: Penápolis, Botukatú, Brazilija, Cia Norte do Paraná ir daug kitų, kurių nebeįmanu.

1 valandą pasibaigus Šv. Mišių aukai, nuėjome pietauti. Po pietų laisvas laikas. Pasimeldę, pasistiprinę Kristaus kūnu, 4 val. po pietų su Dievo pagalba išvažiavome į laikinuosius namus, kuriuos turime São Paulo mieste.

Ten buvęs –
Lietuvis Antanas

STOVYKLA

Ateitininkų Federacijos vadovas p. J. Laučka praneša, kad stovyklą praveisti atvažiuos iš Čikagos Arvydas Žygas. Stovykla vyks Lituanikoje nuo 17 iki 25 dienos liepos mėnesio. Paskutinis stovyklos savaitgalis liepos 24 ir 25 turės specialią programą tiems, kurie dirba ir savaitės metu stovykloje negalės dalyvauti. Visi įsidėmėkite datą, kad galėtumėte stovykloje dalyvauti.

ŽINIOS IŠ AMAZONIJS

*Rašo kun.d-ras A. F. Bendoraitis;
1.6.1982*

Didelis potvynis baigiasi, bet dar daug negyvų gyvulių plaukioja Bolivijos paupiuose. Jei žuvys nesuės visą tą mėšą, epidemijos pavojus yra tikras.

Mūsų ligoninė yra pilna malarija ir hepatitu sergančiųjų.

Turėjau gaisro atvejį mano raštinėje. Sudegė knygos, gražūs lietuviški paveikslai, bet Šv. Kazimieras nesudegė. Tai stebėtinai dalykas, kurio negaliu išaiškinti.

Gaisro priežastis buvo elektros kontaktas.

Didelis mūsų ligoninės laivas negali niekur plaukti, nes neturime Diesel. Išsiunčiam dr. Gerardą su mažu laivu į Guaporé.

Naujosios ligoninės baigiau uždėti 800 kv. m. lubas.

Sveikinimai nuo Seselės Marijos Ksaveros ir mūsų visų rėmėjų-komitetui ir kitiems bičiuliams.

Koplytstulpis yra daromas. Laukiu atvažiuojant pas mane bet kas panorės.

Jūsų
kun. Aleksandras

LIETUVOS VARDAS DIDŽIAUSIOJ BRAZILIJOS ŠVENTOVĖJ

Metinė São Paulo lietuvių šventkelionė į Aparecidą sutapo su tautine Brazilijos "Marijos Legiono (Legião de Maria)" šventkelione – "romaria". Birželio 6 d. 11,30 val. didžiausią Brazilijoje Marijos šventovę-baziliką užplūdo "legionininkai" su plakatais iš visų Brazilijos valstijų ir miestų. Tai geriausia proga lietuviams prisistatyti ir kviesti visos Brazilijos legionų atstovus melstis už Lietuvą.

Prieš tai Aparecidos radijo stociai ir bazilikos vadovybei buvo nusiųsta išsami reliacija "Kodėl vykstame į Aparecidą". Ten pristatyta Lietuva kaip "Marijos žemė"; šie lietuviams yra "Marijos metai", besiruošiant Kazimieriniam jubiliejui; jau 42 metai kai Lietuva bedievių sovietų užimta ir ten slopinamas betkoks religinis pasireiškimas, ypač gi bendra vieša šventkelionė į Šiluvą, kur Marija apsireiškė 1608 metais.

Todėl São Paulo lietuviai savo šventkelionė į Aparecidą nori pagerbti Mariją kaipo Lietuvos Karalienę (kaip ji buvo pavadinta Lietuvos tremtinių vyskupų, susirinkusių Romon 1952 m. gegužės 13 dieną); nori išreikšti šią pagarbą Marijai taip pat vardu tų brolių-sėsių, kurie Lietuvoje yra varžomi religiniam pasireiškime, ir atnaujinti asmeninį, savo šeimų ir visos Lietuvos pasiaukojimą Nekalčiausiajai Marijos Širdžiai, prašydami, kad Marija būtų Karalienė ne tik Lietuvos bendrai, o taip pat Motina ir Karalienė kiekvienos lietuviškos šeimos, Tėvynės ir išeivijoj.

Šios lietuvių intencijos buvo pristatytos Marijai ir gausiems maldininkams. Prie altoriaus, kur atnašavo Mišias Asyžiaus vyskupas su 30 kunigų, stovėjo, lietuvių laikomos Brazilijos ir Lietuvos vėliavos, ir Lietuvos vardas buvo nuolat minimas pamaldų eigoje.

PRANEŠIMAS

Noriu pranešti visiems, kad Casa Verdės lietuviai užsakė vieną autobusą į Bom Jesus de Pirapora Rugpiūčio (agosto) 8 dienai. Kaip, ar mes zeliniečiai tylėsime?

Antanas Rudys

• Lietuvių šeimos kalba yra lietuvių kalba

Geriausia šventinė dovana: UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVĄ"

GIMINĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų – visus metus

"MŪSŲ DEŠIMTMETIS"

Išleido: B.L.B. Literatūros Būrelis
Redagavo: Halina Mošinskienė
Spaudė: "Mūsų Lietuvos" spaustuvė
Viršelis ir vinjetės: Onos M. Petraitytės
Liblik

Tiražas: 500 egz.
São Paulo, Brazilija, 1982
Kaina Cr\$. 1.000,00

Knyga gaunama "Mūsų Lietuvos" redakcijoje

ATENÇÃO ESPORTISTAS!

A Colonia Lituana foi convidada e disputará no próximo mês de julho a IV. Taça das Nações de São Caetano do Sul.

Se Você joga futebol e quizer participar, entre em contato com o Sr. Vitor Tumas pelo telef. 274-2496 depois das 19 horas.

Eis aqui mais alguns resultados da Olimpíada dos Imigrantes:

BASQUETE:

Lituânia 48 X Togo 75

HANDEBOL

Lituânia 13 X Alemanha 43

Lituânia 9 X Dinamarca 21

ŠALPOS RATELIS

BLB-nės Valdybos pirmininko, p. J. Tatarūno, skatinama (plg.ML nr. 21, psl.6), šv. Kazimiero parapija skelbia ir plečia lietuviškos ŠALPOS RATELĮ.

Šalpos ratelio tikslas – sutelkti lėšų, kad būtų galima nors kiek pagelbėti mūsų tautiečiams, reikalingiems ir finansinės mūsų paramos.

Šiuo kviečiamos liet. organizacijos bei pavieniai geros širdies tautiečiai įnešti savo duoklę – mėnesinę ar kitaip nusistatytą galimai pastovią auką.

Aukotojų vardai bus paskelbti ML-voj (tatai tarnaus ir kaip kvitas – recibos);

per spaudą bus paskelbta ir atskaitomybė.

Teikiama pašalpa bus šv. Kazimiero parapijos kunigų atsakomybė.

São Paulo, 1982 m. birželio 1 d.

Kun. Pranas Gavėnas, SDB

PARAMA NAŠLAIČIAMS

(iki 1982.VI.1):

Dom Luciano	Cr. 10.000,00
Šv. Kazimiero parapija	1.500,00
Salė Mitrulienė	2.000,00
Liet. jaunimas	3.055,00
J. Tatarūnas	5.000,00
Petras Bareišis	1.000,00
Hendrikas Guzikauskas . . .	1.000,00
Rinkliava Clube Juventus	4.450,00
BL Bendruomenė	5.000,00
Izidorius Saulytis (mėnesinė)	500,00

METINĖS MIŠIOS

už a.a. PETRONĖLĘ SAULYTIENĘ ir ANELEJ MOČECKIENĘ bus atlaikytos birželio 20 d. 9 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje.

Giminės ir artimieji nuoširdžiai kviečiami dalyvauti.

Izidorius Saulytis ir sūnaus šeima

MAGDALENOS IR POVILO BUITVYDŲ AUKSINIS VEDYBŲ JUBILIEJUS

Gegužės 30 d. Moinho Velho šv. Vincento bažnyčioj, po 11 valandos mišių, žmonės vėl rinkosi bažnyčion, tik šį kartą daugumas jų lietuviai suvažiavę iš įvairių S. Paulo vietovių. Visi suvažiavo į Povilo ir Magdalenos Buitvydų auksinio vedybų jubiliejaus mišias. Sukaktuvininkus prie altoriaus nuvedė anūakai Carlos Alberto ir Milene, kur jau laukė sūnūs Algirdas ir Jonas bei dukterė Elena. Mišių metu kun. Petras Rukšys palaimino žiedus, kuriuos jubiliečiai sumainė antru kartu. Visi liko sujaudinti įspūdingom apeigom, o ypač "jaunavedžiai".

Sukaktuvinės vaišės buvo De Marchi restorane, kur dalyvavo virš 60 svečių. Šventė dar tęsėsi Buitvydų namuose iki vėlaus vakaro.

Šį gražų Magdalenos ir Povilo pagėrimą surengė Algirdas, Jonas ir Elena su šeimomis.

Magdalena Lukoševičiūtė, iš Pajavonio parapijos, Vilkaviškio apsk., su tėvais, broliais ir seserim Brazilijon atvyko 1926 m. Povilas Buitvydas, rokiškietis, Braziliją pasiekė vienas ir dirbo pleino liejykloje. 1932 m. vedė Magdalena ir apsigyveno Moinho Velho. Pradžia buvo labai sunki, tačiau su gražiu sugyvenimu ir rimtu

Išleista (iki 1982.V.21):

1.31: Dokumentai – kelionės	
pirmoji šalpa	5.000,00
IV.4: Įteikta per p. Emiliją	10.000,00
V.21: Įteikta per p. Emiliją	10.000,00

darbu, gerai įsikūrė ir vaikus išmokslino. Algirdas yra sąskaitininkas bendrovėje, kuri stato naują S. Paulo aerouostą. Jonas dirba Catterpillar traktorių bendrovėj kaip advokatas, o Elena yra mokytoja.

Buitvydų šeima visuomet dalyvavo lietuviškoje veikloje ir parengimuose. Tam tikru laiku jų namuose veikė lietuviška mokyklėlė. Dar ir dabar Magdalena, daug metų dirbusi vaistinėj, neapleidžia apylinkėj gyvenančių ligonių. Reikalui esant, juos aplanko net kelis kart per dieną. Povilas, nors jau artinasi prie 80-tų metų, vis dar dirba nekilnojamo turto bendrovėj.

Gražiai paminėtas jubiliejus suteikė daug džiaugsmo ne tik Povilui ir Magdalenai, bet ir visai Buitvydų – Lukoševičių giminei bei gausiems bičiuliams. Daug laimės ir sveikatos mūsų mieliems sukaktuvininkams.

ABC koresp.

ATITAIŠYMAS

Prašau atitaisyti klaidą atspausdintame birželio 3 dienos (nr.22) nekrologe. Mirė ne Jonas Narbutas, bet **JONAS NORBUTAS**. Norėčiau dar pastebėti kad velionis buvo uolus Mūsų Lietuvos skaitytojas. V.S.

Atsiprašome a.a. Jono Norbuto gimiinių už klaidą ir dėkojame skaitytojui už patikslinimą. Red.

J. BUTRIMAVIČIUS
ADVOCACIA

CIVIL: Inventário, Despejo, etc. COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

K L A B A M A L I E T U V I Š K A I

MŪSŲ ŽINIOS

MALDOS DIENA UŽ LIETUVĄ

Birželio 13 São Paulo katedroj vyko pamaldos už Lietuvą.

Arkivyskupijos savaitraštis O SãO PAULO antrašte "Melskimės už Lietuvą" ragino parapijas (kurių vien tik São Paulo didmiesty yra 386 teritorinės ir 21 asmeninė) ir parapičius jungtis su lietuviais, kurie birželio 13 d. mini "Gedulo dieną". Ir pabrėžė, kad birželio 13 turi būti j Brazilijos liturgini kalendorių.

Ir kiti laikraščiai, primindami Lietuvos genocido pradžią 1941 m. birželio iš 13 j 14 naktį, kalbėjo apie "tarptautinę maldos dieną už Lietuvą".

Mišias katedroj už Lietuvą laikė Dom Decio Pereira, generalvikaras ir centrinio rajono vyskupas; su juo koncelebravo mons. Pijus Ragažinskas, kun. J. Šeškevičius ir kun. Pr. Gavėnas. LK Bendruomenės choras, dalyvaujant ir Volungės choro atstovams, išpildė liturgines giesmes. Palangos vietininkijos skautai įnešė Brazilijos ir Lietuvos vėliavas. Dalyvavo daug tautiečių — daug moterų ir mergaičių su tautiniais rūbais. Atnašavimo aukas atnešė B-nės valdybos p-kas, p. Jonas Tatarūnas, su ponia Vera.

Celebrantas, pradėdamas nuo Evangelijos "garstyčios grūdo", kalbėjo apie Bažnyčios plitimą pasauly, ir apie kliūtis ir net persekiojimus, kuriuos ji tai šen, tai ten, turi nuolat turėti. Ir ypač pabrėžė brolių-sesių lietuvių duodamą ištikimybės ir išvermės pavyzdį. "Tai tikri tikėjimo ir laisvės kankiniai, kurių dauguma paaukojo gyvybę už Kristų, už Bažnyčią, už savo Tėvynę", kalbėjo susijaudinęs vyskupas. "Ir visa tauta dar ir šiandien yra bedievių komunistų engiama. Bet ji nežus; kaip tas garstyčios krūmelis, kuris saulės, lietaus, vėtrų blaškomas, vis giliau leidžia savo šaknis ir plečia šakas, lietuvių tautą, persekiojimų blaškoma, stiprėja ir vienijasi — ir auga pasaulio akivaizdoj kaip didelės ištikimybės pavyzdys". Mes meldžiamės už juos; ir Dievui dėkojam už juos". . .

Per "Tikinčiųjų maldą" visa katedra sukalbėjo už Lietuvą "Laisvės maldą": "Dieve, kurs leidi tautas... sugrąžink mūsų broliams lietuviams jų tėvynės laisvę".

Pamaldos buvo baigtos Tautos Himnu ir Marijos giesme.

Pamaldose, solidarumo ženklan, dalyvavo daug komunizmo pavergtų tautų kolonijų atstovų: Lenkijos, Ukrainos, Vengrijos, Rumunijos, Čekoslovakijos ir kt.

CURSO

AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA
C.P.4421-01000 S. Paulo, SP

GARBES LEIDJAI

POVILAS IR MAGDALENA BUITVYDAI

50 metų vedybų jubiliejaus proga.

Sveikiname sukaktuvininkus ir širdingai dėkojame.

Administracija

Lietuvių kampelis imigrantų parodoje Sao Paulo Brazilijoje.

IMIGRANTŲ PARODOS UŽDARYMAS "VISŲ LAIKŲ KARALIENĖ"

Plačią apžvalgą apie Imigrantų Parodą skaitysime sekančiam ML numerį. Čia tik žvilgsnis į jos uždarymą sekmadienį, birželio 13-tą, naktį.

VI-toji Imigrantų Paroda Ibirapueros Bienal rūmuose užsibaigė tautiniais šokiais ir "grožio karalaitės" vainikavimu.

Paskutinės dienos šokius pradėjo Lietuva. "Rūtelė" išpildė Pliauškutį, Gyvatarą, Oželį, Landytinį, Pakeltkojį, Suk, Suk ratelį. Akordeonu palydėjo Ezio Sverzut, o pranešinėjo Flavijus Bacevičius.

Gerai, kad lietuviai pasirodė pirmoj vietoj; kitaip jiems būtų buvę daug sunkiau prisistatyti su savo lėtais šokiais po tokių smarkių, ritmingų, be pertraukos tęsiamų Izraelio šokių, kurie tačiau nuvargino ne tik šokėjus, bet ir žiūrovus.

Paskui jėjo Bolivija. Jiė, su birbyne, būgnu, gitara ir dar kitais įrankiais, norėjo parodyti įvairių savo kraštų "muziką".

Ukrainiečiai su savo smarkiiais kazuokų ir švelniais mergaičių šokiais susilaukė daug katučių.

Po Kolumbijos, kuri pradėjo šokį "Columbia" fakelų šviesoje ir pasižymėjo šokių išraiškos švelnumu, vyko keturiais būriais grožio konkurso dalyvių pristatymas. Tai buvo apie 50 mergaičių, atstovaujančių įvairiems kontinentams ir kraštams. Lietuvai atstovavo Iru-tė Petraitytė. Iš šių buvo išrinkta 10 kandidatų į karalaites. Jas atžymėjo "VI-tos Imigrantų Parodos" medaliu iškvies-ti daugiau nusipelnę asmenys.

Ypač lietuvius sujaudino šios VI-tosios Imigrantų Olimpiados ir Kultūrinės parodos organizatoriaus, pulkininko Sergio Barcelos gestas: Pirmąją vietą į grožio karalaitės laimėjusią gražuolę, Ispanijos atstovę, buvo pakviesta apvainikuoti p. MARIJA REMENČIENĖ, kurią pristatė kaip "Rainha de todos os tempos — Visų laikų karalienę".

Tai pripažinimas ir įvertinimas, kurį ponia Remenčienė tikrai užsipelnė. Ji — tai šulas ne tik lietuvių stando įvairiose parodose, kurios buvo pradėtos dar veikiančią Lietuvos konsulatui, bet ir bendrai Imigrantų Kultūrinės parodos — gausumu savo meniškų audinių, pačiu savo asmeniniu išvermingu dalyvavimu ir talentingu meniniu palikimu: jos marčios ir anūkės jau audžia lietuviškas juostas — seka uošvės ir senelės pėdomis.

Garbė ir pagarba mūsų "Visų laikų karalienei".

JUVENTUS KLUBE PRISIMINĖM LIETUVĄ

Juventus klubas, netoli šv. Kazimiero parapijos, pasistatė gražią koplyčią ir ten kas sekmadienis laikomos mišios 11 valandą. Dažnai tenka šv. Kazimiero parapijos kunigams tas mišias laikyti. Praeitą sekmadienį mišias laikė kun. P. Rukšys, kuris žmonėm išdalino atspausdintą lapelį su trumpu Lietuvos istorijos aprašymu ir malda už Lietuvą. Celebrantas supažindino mišių dalyvius su dabartine Lietuvos padėtimi ir su tikinčiųjų persekiojimu. Mišių gale visi žmonės sukabėjo maldą už Lietuvą.